

Ośno Lubuskie

Plan Odnowy Miejscowości Trześniów

Gmina Ośno Lubuskie

Trześniów, 2013r.

SPIS TREŚCI

Wstęp	2
I. Charakterystyka Gminy Ośno Lubuskie	4
1. Położenie geograficzno-przyrodnicze	4
2. Historia Ośna Lubuskiego i zachowane zabytki	7
3. Ludność.....	10
II. Charakterystyka wsi	11
1. Położenie geograficzno-przyrodnicze	11
2. Historia.....	12
3. Pamiątkowe zdjęcia i pocztówki.....	14
4. Zdjęcia stanu istniejącego	15
III. Infrastruktura techniczna	16
1. Zaopatrzenie w wodę.....	16
2. Odprowadzanie i neutralizacja ścieków. Gospodarka i neutralizacja odpadów stałych	17
3. Elektroenergetyka.....	17
4. Ciepłownictwo	17
5. Gazownictwo	17
6. Transport drogowy.....	18
7. Telekomunikacja.....	19
IV. Organizacje i stowarzyszenia	19
V. Infrastruktura gospodarcza	22
VI. Infrastruktura społeczna	22
VII. Zagospodarowanie przestrzenne	23
VIII. Analiza SWOT i wizja rozwoju wsi	25
IX. Opis i charakterystyka obszarów o szczególnym znaczeniu dla zaspokajania potrzeb mieszkańców	26
X. Planowane kierunki rozwoju wsi	28
1. Charakterystyka planowanych przedsięwzięć.....	28
XI. Harmonogram rzeczowo-finansowy realizacji planu rozwoju	30
XII. Podsumowanie	31

I. WSTĘP

Plan Odnowy Miejscowości jest jednym z najważniejszych elementów odnowy wsi, jej rozwoju oraz poprawy warunków pracy i życia mieszkańców. Sporządzenie i uchwalenie takiego dokumentu stanowi niezbędny warunek przy aplikowaniu o środki finansowe w ramach „Programu Rozwoju Obszarów Wiejskich 2007-2013” działanie „Odnowa i rozwój wsi”, jak również stanowić będzie wytyczne dla władz Gminy Ośno Lubuskie przy opracowaniu kierunków rozwoju miejscowości Trześniów.

Zasadniczym celem rozwoju i odnowy wsi jest wzmocnienie działań służących zmniejszeniu istniejących dysproporcji i różnic w poziomie rozwoju obszarów wiejskich w stosunku do terenów miejskich.

Celem działania „Odnowa i rozwój wsi” jest poprawa jakości życia na obszarach wiejskich poprzez zaspokojenie potrzeb społecznych i kulturalnych mieszkańców wsi oraz promowanie obszarów wiejskich. Działanie umożliwi rozwój tożsamości społeczności wiejskiej, zachowanie dziedzictwa kulturowego i specyfiki obszarów wiejskich oraz wpłynie na wzrost ich atrakcyjności turystycznej i inwestycyjnej.

W ramach działania pomocą finansową mogą być objęte inwestycje w zakresie:

1. budowy, przebudowy, remontu lub wyposażenia obiektów:
 - a) pełniących funkcje publiczne, społeczno-kulturalne, rekreacyjne i sportowe,
 - b) służących promocji obszarów wiejskich, w tym propagowaniu i zachowaniu dziedzictwa historycznego, tradycji, sztuki oraz kultury,
2. kształtowania obszaru przestrzeni publicznej;
3. budowy, remontu lub przebudowy infrastruktury związanej z rozwojem funkcji turystycznych, sportowych lub społeczno-kulturalnych;
4. zakupu obiektów charakterystycznych dla tradycji budownictwa w danym regionie, w tym budynków będących zabytkami, z przeznaczeniem na cele publiczne;
5. odnawiania, eksponowania lub konserwacji lokalnych pomników historycznych, budynków będących zabytkami lub miejsc pamięci;
6. kultywowania tradycji społeczności lokalnej oraz tradycyjnych zawodów.

Plan odnowy może obejmować także zadania możliwe do realizacji przy udziale innych środków niż pochodzące z działania „Odnowa i rozwój wsi” jako uzupełnienie lokalnych inicjatyw związanych ściśle z odnową wsi.

Obszarem realizacji Planu Odnowy Miejscowości Trześniów jest obszar tej miejscowości. Niniejsze opracowanie zawiera charakterystykę miejscowości, opis stanu rzeczywistego, analizę SWOT czyli mocne i słabe strony miejscowości, planowane kierunki rozwoju opis i charakterystykę obszarów o

szczególnym znaczeniu dla zaspokojenia potrzeb mieszkańców, przedsięwzięcia wraz z szacunkowym kosztorysem i harmonogramem działań.

Plan ten koncentruje się na prostych, lokalnych przedsięwzięciach, które prowadzić mają do poprawy standardu i jakości życia mieszkańców, ma pro-społeczny i pro-kulturowy charakter, dzięki czemu może stanowić doskonale uzupełnienie strategii rozwoju całej gminy.

Plan określa najważniejsze działania, które uznane zostały za realne, możliwe do zrealizowania, które sami zainteresowani uznali za istotne dla swojej miejscowości, działania, które pomogą im rozwiązać problemy, pokonać bariery i osiągnąć stawiane przez nich cele.

Celem planu jest podtrzymanie lub odtworzenie atrakcyjności wsi jako miejsca zamieszkania i zaplanowanie oraz przeprowadzenie tego w sposób dostępny, oczekiwany i popierany oraz wykonalny dla lokalnej społeczności przy zaangażowaniu władz samorządowych Gminy Ośno Lubuskie.

Opracowany Plan Odnowy Miejscowości Trześniów zakłada realizację zadań ujętych w dokumencie w okresie 7 najbliższych lat. Istotą tych zadań jest pobudzenie aktywności środowisk lokalnych oraz stymulowanie współpracy na rzecz rozwoju i promocji wartości związanych z miejscową specyfiką społeczną i kulturową. Zakładane cele Planu przewidują wzrost znaczenia wsi poprzez rozwój kultury, edukacji, sportu i rekreacji.

Niniejszy plan jest planem otwartym, stwarzającym możliwość aktualizacji, w zależności od potrzeb społecznych i uwarunkowań finansowych. Oznacza to, że mogą być dopisywane nowe zadania a także to, że może zmienić się kolejność ich realizacji w zależności od uruchomienia i dostępu funduszy zewnętrznych, w tym Unii Europejskiej.

„Twórzcie kulturę wsi, w której obok nowych wymiarów, jakie niosą czasy, pozostanie – jak u dobrego gospodarza – miejsce na rzeczy dawne, uświęcone tradycją, potwierdzone przez prawdę wieków...”

Jan Paweł II

Odległość siedziby gminy od miast powiatowych:

- ✓ Słubice – 28 km,
- ✓ Sulęcín – 18 km.

Placówki edukacyjne na terenie gminy:

- ✓ Zespół Szkół Publicznych w Ośnie Lubuskim, w tym Szkoła Podstawowa i Gimnazjum Publiczne.
- ✓ Zespół Szkół Ekonomicznych w Ośnie Lubuskim, w tym Technikum Ekonomiczne, Technikum Hotelarskie, Zasadnicza Szkoła Zawodowa,
- ✓ Szkoła Podstawowa w Smogórach,
- ✓ Samorządowe Przedszkole Publiczne.

Ośrodki akademickie w najbliższym sąsiedztwie gminy to:

- ✓ Państwowa Wyższa Szkoła Zawodowa w Gorzowie Wlkp.,
- ✓ Wyższa Informatyczna Szkoła Zawodowa w Gorzowie Wlkp.,
- ✓ Wyższa Szkoła Biznesu w Gorzowie Wlkp.,
- ✓ Collegium Polonicum w Słubicach,
- ✓ Uniwersytet Viadrina we Frankfurcie n/O,
- ✓ filie Uniwersytetu Szczecińskiego w Gorzowie Wlkp., Dębnie i Kostrzynie n/O,
- ✓ wydział zamiejscowy AWF Poznań w Gorzowie Wlkp.

W Gorzowie działa także Centrum Doskonalenia Zawodowego, oferujące doszkalać dla osób dorosłych w różnych zawodach; działają również szkoły językowe oferujące naukę języka.

Gmina Ośno Lubuskie jest położona na terenie Wzgórz Osieńsko-Sulechowskich, należących do Pojezierza Lubuskiego. Okolice Ośna są typowym przykładem krajobrazu ukształtowanego w wyniku działania lodowca. Przez środkową część gminy przechodzi szeroka strefa moren czołowych oraz kilka rynien polodowcowych. Bogactwem gminy są zwarte kompleksy leśne oraz jeziora, które stwarzają idealne warunki do wypoczynku.

Na terenie gminy znajduje się 11 jezior rynnowych i wytopiskowych a także malownicze wzgórki i wąwozy.

Lp.	Nazwa jeziora	Zlewnia	Powierzchnia lustra wody w ha	Charakter jeziora	Nazwa obrębu
1	Lubieńskie Duże	rz. Ilanki	4,96	Bezodp.	Lubień
2	Lubieńskie Małe	rz. Ilanki	3,40	Bezodp.	Lubień
3	Czyste Wielkie	rz. Ośnianki	27,4	Bezodp.	Grabno
4	Czyste Małe	rz. Ośnianki	8,54	Bezodp.	Grabno
5	Kociół	rz. Ośnianki	6,50	Odplywowe	Gronów
6	Reczynek	rz. Ośnianki	27,86	Odplywowe	Ośno
7	Grzybno	rz. Ośnianki	42,11	Odplywowe	Gronów
8	Mościenko	rz. Ośnianki	4,07	Odplywowe	Gronów
9	Odrzygoszcz	rz. Ośnianki	3,12	Odplywowe	Gronów
10	Bielawa	rz. Ośnianki	2,22	Odplywowe	Sienno
11	Imielno	rz. Ośnianki	20,70	Odplywowe	Gronów
12	Małe	rz. Ośnianki	3,27	Odplywowe	Gronów
13	Wielkie	rz. Ośnianki	7,66	Odplywowe	Gronów
14	Lipieńskie	rz. Ośnianki	1,72	Odplywowe	Gronów
15	Gronowskie	rz. Ośnianki	3,58	Bezodp.	Gronów
16	Bez nazwy	rz. Ośnianki	2,37	Bezodp.	Gronów

Tabela 1. Wykaz jezior na terenie Gminy Ośno Lubuskie.

Gmina Ośno Lubuskie, jak cała Ziemia Lubuska, jest pod wyraźnym wpływem klimatu atlantyckiego. Decyduje o tym położenie w zachodniej części kraju. Klimat kształtują masy powietrza wilgotno-morskiego i podzwrotnikowego, napływające z zachodu oraz w mniejszym stopniu polarno-kontynentalnego ze wschodu i arktycznego z północy.

Cechą charakterystyczną otoczenia Ośna jest duża powierzchnia lasów (prawie 50% powierzchni gminy). Dzięki temu panują tu doskonale warunki do wypoczynku. Czyste jeziora, urozmaicona rzeźba terenu i piękne lasy zachęcają do kąpieli, wędrówek pieszych i rowerowych, grzybobrania i wędkarstwa. Od strony północnej przylega do miasta jezioro Reczynek o pow. 40 ha. Przy Reczynku znajduje się kąpielisko miejskie. Od strony zachodniej, w odległości około 3 km od miasta usytuowany jest Zespół Przyrodniczo - Krajobrazowy o powierzchni 2305 ha.

„Uroczysko Ośniańskich Jezior” tworzy ciąg 9 jezior rynnowych: ciąg ten rozpoczyna jezioro Imielno (Sienno) na północy, dalej leżą jeziora Bielawa, Odrzygoszcz, Mościenko, Grzybno (Świniarskie), Czyste Małe (Leśne), Czyste Wielkie (Kolejowe), od południa zaś położone jest bezimienne jeziorko.

Na północ od miasta znajduje się Zespół Przyrodniczo-Krajobrazowy „Uroczysko Doliny Lenki”. Jest to obszar o powierzchni 1233 ha, składający się aż w 60,6% z lasów i gruntów rolnych. Oś uroczyska stanowi rzeczka Lenka i jej dopływy. W ich dolinach rozwijają się leśne zbiorowiska łęgowe, lasy łęgowe i zachowane w naturalnym stanie i klasycznej postaci łąki niskie.

Rys. 1. Lasy Uroczyska Doliny Lenki.

Rys. 2. Zespoły lili wodnych na terenie Uroczyska.

Można tu spotkać interesujące gatunki ptaków, m.in.: orla bielika, czarnego bociana, błotniaka, kanię, zimorodka, czarnego dzięcioła.

Ośno i okolice miasta są atrakcyjne dla ornitologa. Nie jest przesadą twierdzenie, że orły latają nad miastem. Latają nad miastem, ponieważ tędy jest najkrótsza droga z jednych stawów rybackich nad drugie stawy położone po przeciwnej stronie miasta. W okolicy Ośna są dwa gniazda orla bielika, kilka gniazd bociana czarnego. Przez długie ciepłe miesiące można usłyszeć roznoszące się po okolicy buczenie bąka, zobaczyć latającego nad stawami rybołowa, błotniaka, kanię, myszołowa, dość liczne sowy, w tym puchacza. W okresie jesiennym można zobaczyć ptaki w dużych grupach poszukujące pożywienia na polach. Nawet w dość mroźne dni ptaki poszukują niezamarzających cieków. Łowiący na lodzie na jeziorze Świniarskim wędkarze słyszą odzywające się skubiące oziminy na polach stada gęsi. Okres wiosenny jest obfity w różne gatunki będących na przelotach kaczek.

Główną rzeką gminy jest Łęcza o długości 27,7 km. Jej największym dopływem jest Kanał Radachowski.

2. Historia Ośna Lubuskiego i zachowane zabytki.

Podstawową sieć osadniczą gminy tworzy jedno miasto - Ośno Lubuskie, które jest miastem o wyjątkowych walorach turystycznych i bogatej historii. Jest jednym z najstarszych miast województwa lubuskiego. Miasto szczyci się ponad 750-letnią dobrze udokumentowaną historią. Należy do bogatszych w zabytki miast Ziemi Lubuskiej i jest jednym z kilku, które zachowały średniowieczne mury obronne.

W okresie wczesnopiastowskim istniał tu gród obronny. Dokument z 1252r. mówi o *civitas forensi Osna*. Ośno stanowiło własność biskupów lubuskich a od 1258 r. właścicielami miejscowości byli margrabiowie brandenburscy. Formalnie biskup lubuski przekazał miasto na własność Brandenburgii w 1401 roku. Początkowa osada targowa, gród obronny z podgrodzem, z czasem przekształciły się w miasto. Prawa miejskie nadane przed 1347 rokiem potwierdził margrabia Ludwik w 1352 r. Słynne było piwo ośniańskie, miasto słynęło z uprawy kwiatów, szparagów i porzeczek. W 1565 r. w mieście było

857 warzelni piwa, a w XVIII w. istniało 157 warsztatów tkackich. Ludność trudniła się sukiennictwem, pracą przy wydobywaniu węgla brunatnego i handlem. Dla rozwoju gospodarczego duże znaczenie miały przywileje gospodarcze. W roku 1369 miasto otrzymało prawo bicia własnej monety. Do najstarszych należały przywileje targowe. W 1519 r. Ośno otrzymało przywilej zezwalający na urządzenie dwóch jarmarków rocznie. W 1537 r. potwierdzone zostało, istniejące zapewne od średniowiecza, prawo utrzymywania cotygodniowych targów miejskich. Z kolei w 1584 r. otrzymało prawo corocznego jarmarku na konie i bydło. W tym też okresie nastąpił największy rozwój miasta, jego rozbudowa.

W okresie średniowiecza miasto stało się głównym ośrodkiem Ziemi Torzyskiej, jak nazwano prawobrzeżną część dawnej Ziemi Lubuskiej, a od 1447 r. kiedy ustanowiono tu starostwo krajowe - stolicą Ziemi Torzyskiej. W 1873 r. Ośno stało się stolicą powiatu zachodnio-torzyskiego.

Ośno było również miastem dekanalnym w diecezji lubuskiej. Słowiańska nazwa *sedes Osna* wskazuje, że dekanat zorganizowano przed 1249 rokiem. Obejmował on 42 kościoły i był największy w całej diecezji.

Do zabytków Ośna należą m.in. średniowieczne mury obronne wzniesione w 1477 r., zbudowane z gładów narzutowych, nadbudowane ceglami, w których umieszczono 12 baszt, otaczają miasto na długości 1350 m.

Rys. 3. Mury obronne-widok w kierunku ul. Wodnej Rys. 4. Mury obronne-widok w kierunku ul. Ogrodowej.

Najstarszą budowlą Ośna Lubuskiego jest okazały kościół św. Jakuba pochodzący z 1298 r., z wysoką, masywną wieżą ozdobioną blendami. Wewnątrz znajduje się m.in. późnorennesansowy polichromowany ołtarz z 1627 r., ambona z 1619 r., kamienna chrzcielnica z 1667 r.

Neogotycki ratusz z 1833 r. stoi na miejscu starszego gotyckiego ratusza z 1544 r.

Rys. 5. Kościół pw. św. Jakuba w Ośnie Lubuskim

Rys. 6. Ratusz – Urząd Miejski w Ośnie Lubuskim

Na cmentarzu znajduje się późnogotycka kaplica św. Gertrudy, pochodząca z XIV wieku. Interesującym zabytkiem jest również kościół filialny p.w. Podwyższenia Krzyża Świętego przy ulicy Aleja Pokoju, kaplica grobowa na cmentarzu przy kaplicy św. Gertrudy przy ulicy Słubickiej a także macewy z dawnego cmentarza żydowskiego. Na uwagę zasługuje także gmach dawnego Seminarium Nauczycielskiego (obecnie Liceum Ekonomiczne) przy ulicy Rzepińskiej, gmach internatu przy ulicy Rzepińskiej oraz wieża widokowa.

Rys. 7. Kościół pw. Podniesienia Krzyża przy ul. Aleja Pokoju

Rys. 8. Kaplica św. Gertrudy przy ul Słubickiej

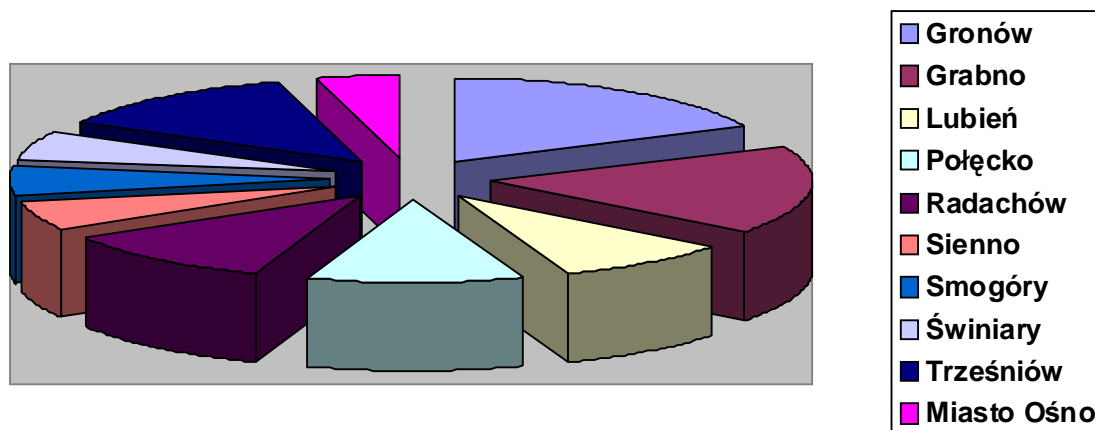
Rys. 9. Wieża widokowa Ośnie Lubuskim

Ponadto na terenie Gminy, w poszczególnych miejscowościach, znajdują się kościoły z okresu średniowiecza a także palace i dwory wpisane do rejestru zabytków.

3. Ludność.

W skład gminy wchodzi miasto Ośno Lubuskie oraz 12 miejscowości wiejskich: Grabno, Gronów, Lipienica, Lubień, Podošno, Połęcko, Radachów, Świniary, Smogóry, Sienno, Trześniów i Rosławice, co daje obszar o powierzchni ok.28 km².

Poniższy wykres przedstawia powierzchnię Trześniowa na tle pozostałych miejscowości w gminie.

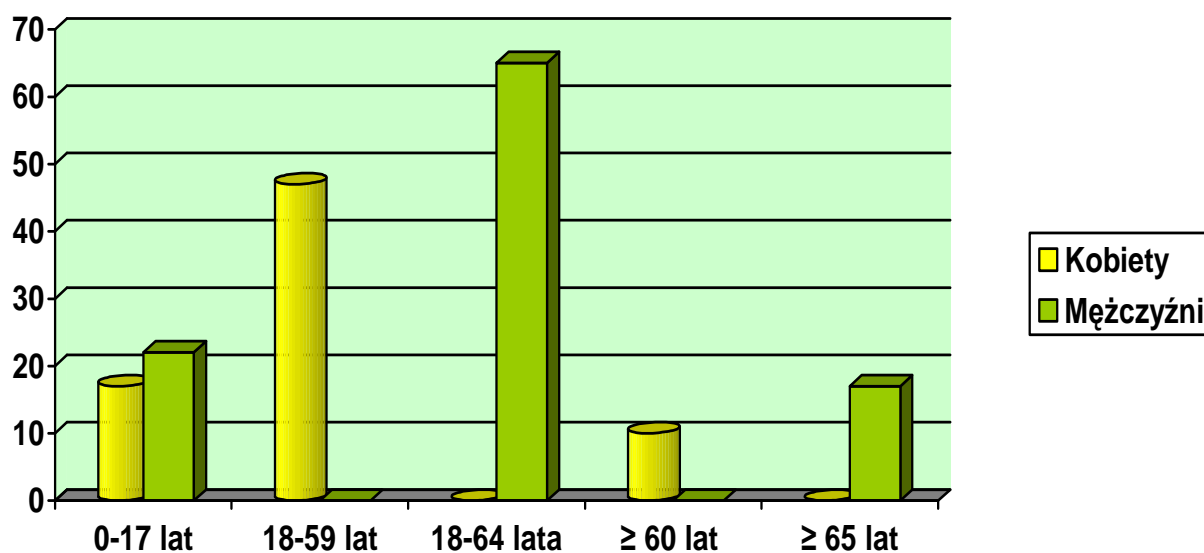

Wykres 1. Powierzchnia obrębów Gminy Ośno Lubuskie.
Dane: Urząd Miejski Ośno Lubuskie.

Według stanu na koniec grudnia 2012r. w Ośnie Lubuskim mieszka 3 880 osób, a w pozostałych miejscowościach gminy 2 626 osób.

Lp.	Ludność Trześniowa	Kobiety	Mężczyźni	Razem
1.	Wiek przedprodukcyjny	17	22	39
2.	Wiek produkcyjny	47	65	112
3.	Wiek poprodukcyjny	10	7	17
		168		

Tabela 2. Struktura mieszkańców miejscowości Trześniów według ekonomicznych grup wieku.
Dane: Urząd Miejski w Ośnie Lubuskim – Ewidencja ludności, stan na 31.12.2012 r.

Wykres 2. Struktura mieszkańców miejscowości Trześniów według ekonomicznych grup wieku.
Dane: Urząd Miejski w Ośnie Lubuskim – Ewidencja ludności, stan na 31.12.2012 r.

II. CHARAKTERYSTYKA WSI

1. Położenie geograficzno-przyrodnicze.

Miejscowość Trześniów jest jedną z 12 miejscowości wyodrębnionych w podziale administracyjnym gminy Ośno Lubuskie. Wieś położona jest w północno-zachodniej części województwa lubuskiego oraz w północno - wschodniej części gminy Ośno Lubuskie, w powiecie ślubickim.

Powierzchnia obrębu Trześniów wynosi 2533 ha. Poniższa mapa ukazuje położenie miejscowości Trześniów na tle Gminy Ośno Lubuskie.

Mapa 2. Położenie miejscowości Trześniów.

Na terenie miejscowości zachował się park podworski z początku XIX wieku o powierzchni 4,10 ha. Drzewostan tworzą głównie gatunki rodzime, a do wyróżniających się drzew zaliczany jest buk odmiany purpurowej, dąglezja zielona oraz klon jesionolistny. Wiek drzew określa się na 110–130 lat, pojedyncze z nich mogą być starsze. Niestety park niszczy w związku z ograniczonymi możliwościami finansowymi i brakiem inwestycji w obszarze parku.

Teren Trześniowa i okolicy jest bogaty w liczne zbiorowiska roślin, łąk i lasów, tworząc malowniczy i harmonijny krajobraz przyrodniczy. W obrębie wsi można wyróżnić jeden pomnik przyrody. Są nim dęby szypułkowe, stanowiące siedlisko jełonka rogacza. Chrząszcze można spotkać na pniach drzew, szczególnie przy zranionych miejscach, skąd zlizują wyciekający sok. Ze względu na rzadkość i występowanie lokalne gatunek ten znajduje się pod ochroną. Dodatkową atrakcją miejscowości jest głaz narzutowy o obwodzie 710 cm. Panoramę wsi uzupełnia pobliski strumyk Radach, który współgra z niezwykle widokiem na rozpościerające się wokół wsi tereny zielone.

2. Historia.

Trześniów (niemiecka nazwa Klein Kirchbaum) jest położony na terenie otoczonym wzniesieniami, przekraczającymi 100m n.p.m. Z wielu bezimiennych wzgórz nazwane były dwa: Krahen Berge – 0,5 km

na pn-zach od wsi (119,7m npm) oraz Galgen Berg – 0,5 km na pd (130,2mnpm). Dziś wszystkie wzgórza są bezimienne.

Trześniów to typowa wieś ulicówka, zapewne pochodzenia słowiańskiego.

Została skolonizowana na prawie niemieckim, czego dowodem jest charakterystyczna wielkość 64 łanów, wspomniana w 1405 r. Z biegiem czasu zmniejszyła się nieco i w 1718 r. obejmowała 53 łany metrykalne, a 50 realnych. Na początku XIX w. wieś obejmowała 19 łanów tzw. zredukowanych.

W 1910r. grunty gminne liczyły 625,8 ha.

W XIX w. wieś była stosunkowo uprzemysłowiona. Obok tartaku funkcjonowała tu kuźnia i cegielnia. Już w 1718 r. we wsi znajdował się młyn wodny i tartak, podobnie jak 100 lat później. Obaj właściciele uposażeni byli po 1 łanie zagrodniczym. Młyny znajdowały się na młynówce (Milen Fließ), płynącej 1,5 km na wschód od wsi, stanowiącej górny bieg albo dopływ Radach [Hammer Fließ], uchodzący do Łęczy. Młyn wodny znajdował się 1,6 km na pn.-wsch. od wsi, po raz ostatni zaznaczony został na mapie z 1834 r. W okresie międzywojennym w tym miejscu czytelnym był tylko staw młyński.

Tartak znajdował się na wschód od wsi. Na mapie z 1934 r. widnieje tu jeszcze osada Kirchbaumer - Mühle, ale już bez śladów młyna czy pily. Osada ta, zapewne zniszczona w 1945 r., nie istnieje już na współczesnych mapach. Dworski las, z którego chłopci mogli brać drewno na opał, wspomniany został w 1718 r. W 1809 r. był tu leśniczy na 1900 morgach drzewostanu (485 ha).

W połowie XIX w. lasy obejmowały już tylko nieco ponad 1665 mórg (425,3 ha).

Leśnictwo wspomniane w końcu lat 40 tych, istniało jeszcze na początku lat 80.

W średniowieczu Trześniów był wsią parafialną (potwierdzenie w 1405 r.) w diecezji lubuskiej, dekanat Ośno. Po Reformacji kościół afiliowano do parafii w Radachowie (potwierdzenie w 1718 r.), inspektorat prot. w Ośnie. Po 1945 r. wieś została przypisana do parafii Św. Trójcy, od 1963 r. do parafii św. Jakuba w Ośnie.

W 1405 r. wspomniano 4 łanowe uposażenie proboszcza, potwierdzone jeszcze w 1718 r. Patronat nad kościołem należał do właściciela wsi. Nieistniejący już kościół, zapewne z XV w., był - jak wynika z opisu sporządzonego w 1693 r. „cały z drewna i wypełniony ceglami . Wieża jest z drewna i grozi zawaleniem”. W 1701 r. od strony zachodniej dostawiono nową drewnianą wieżę. Zawieszono na nim 3 dzwony z XV w., a więc z czasów fundacji świątyni: pierwszy z nich o średnicy 37 cm miał na szyi symetrycznie rozłożone 3 minuskuły m, oznaczające Marię, drugi – o średnicy 55 cm nie posiadał inskrypcji, natomiast na trzecim, który miał 60 cm średnicy znajdował się nie całkiem zrozumiały napis minuskułą: hilf* got* maria* berot* lorenc*.

W 1605 r. dawni i obecni właściciele wsi ufundowali pozłacany kielich srebrny o wys. 19,5 cm. Za ołtarzem wisiało epitafium jednej ze współfundatorek kielicha, Ewy z Winterfeldów von Ihlow z lat 20 XVII w. Kościół ten zapewne zniszczony w 1945 r. został tak skutecznie wymazany z krajobrazu wsi, że nawet Schematyzm⁹⁵ pomija go wśród rozebranych budowli.

3. Pamiątkowe zdjęcia i pocztówki.

Klein Kirschbaum

*Trześniów
Szkoła,
kościół,
pałac
i. restauracja
W. Schulza*

Die Schule, die Kirche,
das Schloß und der
Gasthof von W. Schulz

*Trześniów
Szkoła,
ulica wiejska,
sklep kolonialny
G. Hemmerlinga,
pałac*

Blick auf Schule und
Dorfstraße, das Kolonial-
geschäft von
G. Hemmerling und
das Schloß

75

Dawniej, we wsi Trześniów, oprócz kościoła, ważnym obiektem społeczno - kulturalnym była szkoła oraz dwupiętrowa rezydencja nazywana zamkiem, położona w północno - wschodniej części wsi.

W 1850 r. posiadłość dworku obejmowała 785 ha, z czego grunty orne stanowiły 39%, łąki niespełna 4%, pastwiska -1%, a lasy -54%. W przypadku szkoły wiadomo, że w XVII w. do placówki uczęszczało 20 dzieci oraz że szkoła istniała jeszcze w okresie międzywojennym.

Do czasów obecnych zachował się jedynie park podworski.

4. Zdjęcia stanu istniejącego.

Zabudowa mieszkaniowa

Zabudowa mieszkaniowa

Zabudowa mieszkaniowa

Gospodarstwo rolne